

MEVROUW HOOVER, de „first lady of the United States.”

Ondanks het algemeen verspreide geloof, dat de ambtswoning van den President een werkelijk paleis is, is het Witte Huis dat volstrekt niet. Het is eenvoudig een groot, mooi, maar niet zeer praktisch gebouwd huis: in de laatste jaren is juist gebleken, dat het niet groot genoeg is voor sommige doeleinden.

Er zijn bijvoorbeeld thans genoeg badkamers, maar toen President Arthur er kwam vond hij er geen enkele en betaalde zelf een zinken bad. Mevrouw Mc. Kinley liet er eindelijk een inrichten. Het is een gewoon huis, zelfs niet waterdicht, totdat er het vorige jaar een nieuw dak op werd gezet. Maar het ziet er zeer deftig en bekoorlijk uit, en de oude boerderij met haar moestuinen en weidende koeien is nu uitgegroeid tot een klein, maar magnifiek park.

En nu is het eindelijk ook een woonhuis geworden. Tot den tijd van Roosevelt bevonden zich de Departements-bureaux in het gebouw zelf; men woonde in een openbare instelling. Thans echter zijn de bureaux verplaatst naar een afzonderlijken vleugel, welke door een gang in verbinding staat met de benedenverdieping. Maar zelfs nu heeft het nog niet geheel het karakter van een particuliere woning. De groote hal kan bezichtigd worden door houders van kaarten, en het is een heele moeite den marmeren vloer schoon te houden. Zelfs als deze twee keer per dag geboend wordt, is nog niet alle vuil van de patriottische en democratische schoenen weggespoeld.

Het familieleven heeft zich dus naar de bovenverdiepingen teruggetrokken. Er is een kleine lift en een breede, mooie trap. De meubels zijn zeer fraai, en om onze Amerikaansche gewoonte, alles in dollars uit te rekenen, te volgen, zullen wij zeggen, dat huis en inboedel te zamen een waarde hebben tusschen de vier en vijf millioen dollar. Voorts dienen nog vermeld te worden de wintertuinen en garages. De Eerste Dame is steeds wel voorzien van bloemen, auto's en van chauffeurs om haar uit te rijden. Zij heeft ongeveer dertig bedienden.

De echtgenoot van den President is gebonden door de regels van een strenge conventie, welke iemand in het eerst wel moede-loos kunnen maken. Uit hoofde van zijn ambt heeft de President den voorrang boven iedereen, zelfs boven zijn vrouw. Hij gaat haar voor aan tafel, thuis zoowel als buiten, stapt het eerst in de automobiel en zit aan de rechterzijde; in den schouwburg gaat hij eerst de loge binnen. Hij moet haar zelfs voorgaan in de lift van het Witte Huis, en men verhaalt dat, toen President Harding bij

zijn aankomst mevrouw Harding wilde laten voorgaan, de liftjongen zei: „Eerst de President, mevrouw!”

Mevrouw Hoover heeft haar eigen agent van de geheime politie. Wanneer zij uitrijdt, zit deze naast den chauffeur; hij vergezelt haar op reis en is in de buurt, als zij gaat winkelen. Buiten het Witte Huis volgt hij haar als een schaduw. Dit zijn alles echter maar kleinigheden. De twee groote verantwoordelijke functies hebben wij hierboven genoemd; de administratie van het huis van den President is wel het voornaamste.

Wat de financiën betreft, zijn er geen moeilijkheden. Alle uitgaven, behalve de voeding, worden door den Staat betaald. Het salaris van den President, dat 75.000 dollar bedraagt, en een reisfonds van 25.000 dollar stellen hem in staat ruim te leven en zelfs te sparen. Er is ook nog een extra-fonds van 15.000 dollar voor vernieuwingen en slijtage.

Een van de zwaarste plichten van de Eerste Dame bestaat in het officieel recipieeren van gasten aan tafel. Soms zijn er veertig tot honderd gasten, maar er is geen major domus om de vrouw des huizes te helpen. De gasten komen iets vroeger dan het vastgestelde uur en worden naar de receptiezaal geleid. Daar stellen de ceremoniemeesters van het Witte Huis hen aan de andere gasten voor, en plaatsen hen kunstig in een grooten cirkel, waarbij de eeregasten het dichtst bij de deur geplaatst worden.

Precies op het vastgestelde uur verschijnen de President, zijn gevolg en de Eerste Dame in de deur-opening en gaan den cirkel rond, de President aan het hoofd. Wanneer de deur weder bereikt is, geeft de President zijn arm aan de dame, die er het dichtst bij staat, en de Eerste Dame neemt den arm van den daarnaast staanden heer; dan gaat men in optocht naar de eetzaal.

De gastvrouw moet alles weten over die lange processie menschen, maar het eene gezicht vervaagt in het andere, zoodat het eigenlijk gelijkt op één glimlachend gelaat. Wanneer de gasten vertrekken, en de President en de Eerste Dame hun ceremonieel afscheid nemen om naar boven te gaan, dan weten de ingewijden, dat dit voor hen een verademing beteekent.

DE PRESIDENTS-FAMILIE. President Hoover, Peggy Hoover, mevrouw Hoover; staand: Herb. Hoover Jr., mevrouw Herb. Hoover Jr. en Allan Hoover. (Van links naar rechts.)